

BAZE DE DATE NO-SQL: MongoDB

RUSU Florin, SARANCIUC Dorian

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: Această lucrare descrie cadrul No-SQL, în cazul dat e vorba despre MongoDB. O bază de date NoSQL ignoră principiile RDBMS și nu stochează date folosind tabele ci folosind chei de identificare. Datele pot fi regăsite în funcție de cheile asignate. Acest tip de baze de date evadează din rigorile relaționale prin lipsa unei scheme, lipsa necesității de normalizare a datelor și de stocare a relațiilor dintre tabele aducând astfel performanțe sporite aplicațiilor care le folosesc. De asemenea, ele îmbunătățesc și răspunsul la schimbări de-a lungul timpului. Într-un sistem relațional nu există flexibilitatea necesară pentru a asimila modificări în modelul de date. Faptul că bazele de date NoSQL nu au o schemă de date fixă face aceste baze de date să fie mult mai flexibile și adaptabile la schimbări de model în cursul anilor.

Cuvinte cheie: MongoDB, NO-SQL, replication, sharding, OLTP

1. Introducere

Deși în prezent nu există competitori reali pentru SQL, problema se schimbă în cazul aplicațiilor web. În acest caz, nu există o multitudine de asocieri *inner* și *outer* pentru calcule complexe, ci mai degrabă se folosește o gândire obiect orientată, îndeosebi datorită MVC (Model-View-Controller). Pentru a transforma aceste modele obiect orientate în baze de date relaționale au loc diverse procese de normalizare ce rezultă în ierarhii complexe de tabele și îndepartează întregul model de principiile modelării orientate obiect. Faptul că limbajul SQL permite interogări dinamice asupra unor seturi de date complexe este inutil prin folosirea unei baze de date SQL doar pentru stocarea persistentă a datelor orientate obiect.

Aici intervin bazele de date NoSQL. Acestea permit dezvoltatorului de aplicații să stocheze date care nu au o schemă predefinită. Carlo Strozzi a folosit prima dată termenul de NoSQL în 1998, reprezentând numele bazei sale de date relaționale open-source fără interfață SQL. Termenul a fost reintrodus în 2009 de către Eric Evans în cadrul unui eveniment cu tema „Baze de date distribuite open-source”. De această dată termenul nu a fost folosit pentru a defini un întreg sistem, ci a fost folosit pentru a marca un pas în evoluția de la baze de date relaționale către baze de date cu performanțe sporite. Din acest moment s-au dezvoltat un număr vast de baze de date non-relaționale. [1]

O definiție a bazelor de date NoSQL este dată de site-ul nosql-database.org. Acesta caracterizează bazele de date NoSQL ca noua generație de baze de date ce îndeplinesc următoarele condiții: nu sunt relaționale, sunt distribuite, open-source și se caracterizează prin scalabilitate orizontală. Alte caracteristici ce trebuiesc menționate sunt lipsa unei scheme pentru a modela baza de date, prezintă suport pentru replicare, API simplu, nu respectă în întregime criteriile ACID (atomicitate, consistența, izolare și durabilitate), stochează o cantitate mare de date. [2]

Conform definiției date de Rick Cattell, bazele de date NoSQL prezintă șase trăsături de bază:

- Abilitatea de a scala orizontal pe mai multe servere;
- Abilitatea de a replica și distribui datele pe mai multe servere;
- CLI (call level interface) caracterizat prin simplitate (în contrast cu SQL binding);
- Un model concurențial mai slab decât modelul relațional (ACID);
- Utilizarea eficientă a indexării distribuite și a RAM pentru o stocare eficientă;
- Abilitatea de a adăuga dinamic noi atribute la înregistrările existente.

O altă caracteristică importantă a sistemelor NoSQL este arhitectura "shared nothing" prin care fiecare nod/server este independent, nici unul din ele nu partajează memorie sau spațiu. Datorită acestei caracteristici pot fi efectuate un număr mare de operații de citire/scriere pe secundă. O simplă operație poartă numele de OLTP (online transaction processing) și este de asemenea comună și în cadrul aplicațiilor web moderne.

Conform unui studiu realizat de 451 Research Group intitulat „MySQL vs. NoSQL and NewSQL” între 2009 și 2011 s-a înregistrat o scădere în utilizarea MySQL de la 82% la 73%. Studiul a fost efectuat asupra unui eșantion compus din 347 de utilizatori de baze de date open-source. 49% din respondenți au abandonat soluțiile MySQL pentru a migra la soluții NoSQL. Astfel se poate observa amenințarea directă pe care o presupune NoSQL asupra MySQL.

Conform aceluiași studiu MySQL este direct amenințat de apariția NoSQL și NewSQL, acesta din urmă reprezentând un nou set de baze de date relaționale care încearcă să adauge la modelul relațional performanțele și funcționalitățile bazelor de date NoSQL. (figura 1)

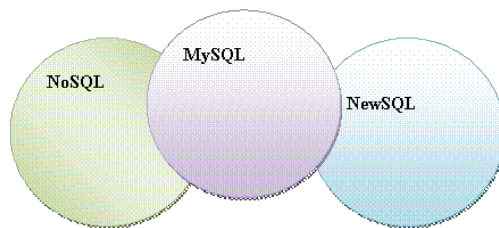

Fig. 1. Cucerirea pieții de NoSQL și NewSQL

2. Avantajele utilizării sistemelor NoSQL

În bazele de date relaționale optimizările se fac prin definițiile index. Modelul de date pune accent pe normalizarea, abstractizarea și integritatea datelor. Baza de date NoSQL a apărut ca noua generație de baze de date ce permite cereri la noi nivele și fac față nevoilor din ziua de azi, prin arhitecturi construite pe cloud și sisteme distribuite. Bazele de date non-relaționale sunt distribuite și memorează date care nu respectă garanțiile ACID.

Printre primele aplicații mari, ce au ridicat problema scalabilității, se numără și Facebook. Această rețea de socializare presupune un număr impresionant de utilizatori, la nivelul milioanei. Prin adoptarea bazelor de date NoSQL scalarea masivă a adus un beneficiu considerabil.

Modelele de interogare în NoSQL se bazează pe căutarea unor chei primare sau a unui câmp ID și pe lipsa unei interogări pe alte domenii. Bazele de date MongoDB și CouchDB permit interogări mai avansate, cum ar fi cele static predefinite pe nodurile bazei de date. Proiectarea bazelor de date NoSQL a fost făcută cu caracteristici dinamice de interogare în favoarea obținerii performanței și a scalabilității.

Bazele de date NoSQL reprezintă o abordare în care attributele căutate sunt copiate într-un SQL sau text. Capacitățile de interogare ale acestei baze de date sunt utilizate pentru a prelua cheile primare de sortare în seturi de date, prin care baza de date NoSQL va fi mai târziu accesată. (figura 2,3)

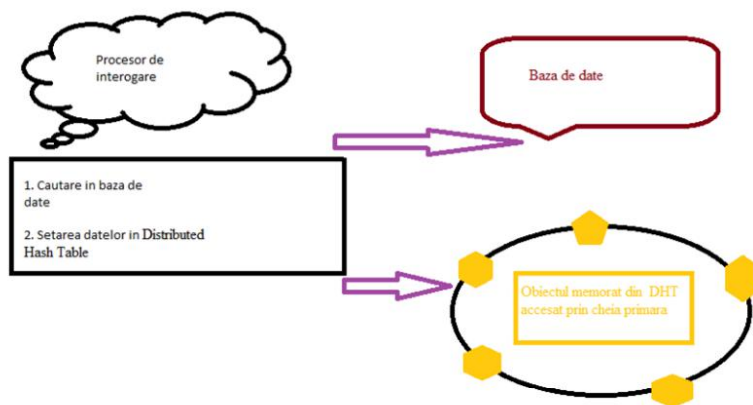

Fig. 2. Ilustrarea preluării cheilor

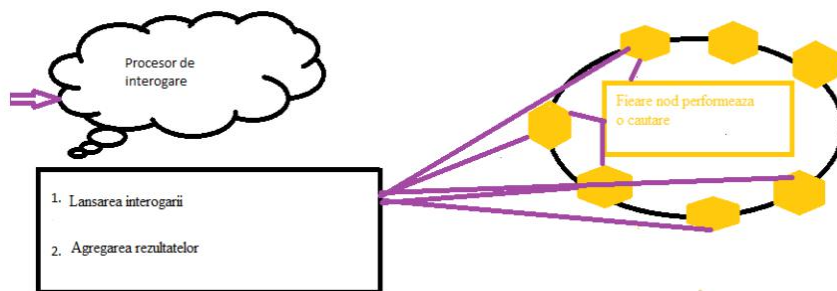

Fig. 3. O altă modalitate de căutare

3. Dezavantajele utilizării sistemelor NoSQL

Este știut faptul că în ansamblul sistemelor, modelele alese joacă un rol vital. Datorită faptului că în sistemele NoSQL nu există o autoritate calificată pentru a defini un singur, bine-definit model, folosirea unui model non-normalizat poate conduce la suprapunerea obiectelor de date. La nivel de sistem este, de asemenea, important să se țină cont de modelele de concurență și de limitele serviciilor de date alese.

Din punctul de vedere al arhitecturii bazelor de date NoSQL există probleme legate de interfețe și interoperabilitate. Modelul DHT (Distributed Hash Table) conține interfețele sale încă standardizate, însă nu conține o semantică intrinsecă pentru indicii. Interoperabilitatea este importantă în momentul în care datele trebuie accesate de mai multe servicii, moment în care se poate pierde din performanță.

Spre deosebire de bazele de date relaționale care s-au consacrat ca fiind stabile, sistemele NoSQL apar pe piață ca o alternativă ce poate fi pusă în aplicare doar cu precauție, deoarece încă nu au ajuns la un nivel de maturitate cel puțin egal cu RDBMS-urile. De asemenea, în cazul apariției unor probleme, suportul sistemelor NoSQL este încă limitat, acestea fiind în mare proiecte open-source, iar companiile care oferă suport pentru bazele de date NoSQL nu oferă credibilitatea companiilor globale. [8]

Sistemele NoSQL se potrivesc foarte bine și în tehnologia Cloud, care se bazează pe virtualizare. Există și un punct slab al virtualizării ce ține de performanța I/O, limitările CPU-ului și ale memoriei fiind de altfel în strânsă legătură. Bazele de date NoSQL folosesc proporția cea mai mare pe memoria de disc, aceasta fiind locația principală de scriere, însă datorită scalării orizontale sunt capabile să memoreze datele eficient.

Bazele de date NoSQL prezintă un dezavantaj din punctul de vedere al administrării, pentru că necesită un anumit efort pentru a fi menținute și cunoștințe solide pentru instalare. Persoanele calificate pentru bazele de date NoSQL sunt mai puține decât cele cu experiență pentru RDBMS. De aceea preluarea lor de către firme trebuie să fie făcută în mod corespunzător, întrucât beneficiile reale aduse de acestea pot fi însoțite uneori și de anumite probleme.

4. MongoDB

Pentru a putea exemplifica practic bazele de date NoSQL am ales să analizăm baza de date NoSQL MongoDB. Această bază de date este ușor de folosit pentru utilizatorii de RDBMS-uri. MongoDB lucrează cu date nestructurate și organizează aceste date în format document. Implementarea acestei baze de date este mai ușoară decât un RDBMS deoarece ea urmărește modelul cheie valoare și nu are nevoie de o schemă predefinită a datelor. Conceptele acesteia pornesc de la concepte tradiționale, de aceea înțelegerea filosofiei acestei baze de date este ceva ușor de realizat. Prezentul articol urmărește atât prezentarea generală a bazei de date cât și instalarea și utilizarea ei.

MongoDB este o bază de date open-source NoSQL scrisă în C++. Aceasta poate conține mai multe baze de date, colecții și indecși. În unele cazuri (baze de date și colecții) aceste obiecte pot fi create implicit. Odată create, ele se găsesc în catalogul sistemului db.systems.collection, db.system.indexes. Colecțiile conțin documente (BSON). Aceste documente conțin la rândul lor mai multe câmpuri. În MongoDB nu există câmpuri predefinite spre deosebire de bazele de date relaționale, unde există coloanele care sunt definite în momentul în care tabelele sunt create. Nu există schemă pentru câmpurile dintr-un document, acestea precum și tipurile lor pot varia. Astfel nu există operația de „alter table” pentru adăugare de coloane. În practică este obișnuit ca o colecție să aibă o structură omogenă, deși nu este o cerință, colecțiile putând avea structuri diferite. Această flexibilitate presupune ușurință în migrarea și modificarea imaginii de ansamblu asupra datelor.

Dacă e să vorbim despre disponibilitate, atunci putem observa din figura de mai jos, că poate fi utilizată atât pe diferite platforme cât și limbaje diferite. (figura 4)

Fig. 4. Diferențierea limbajelor

Caracteristicile MongoDB sunt:

- Stocarea datelor sub formă de documente - Baza de date MongoDB stochează obiecte (documente). Aceste documente reduc nevoia de join;

- Prezintă support pentru indexare – Indexarea pe fiecare din atribute se face în modul tradițional (RDBMS) asupra cheilor de regăsire ale documentelor;
- Disponibilitate - Disponibilitatea datelor este asigurată printr-un proces automat de failover;
- Auto-Sharding - Shardingul sau partiționarea datelor pe orizontală se face automat. Citirile și scrierile sunt distribuite pe partiții. Lipsa joiurilor face ca interogările distribuite să fie rapide;
- Modificări rapide - MongoDB suportă operații de actualizare atomice cât și pe cele tradiționale. Operațiile de mai jos demonstrează flexibilitatea limbajului NoSQL:
- De asemenea trebuie să menționăm că în MongoDB documentele sunt stocate în colecții. Astfel mai multe documente pot fi încadrate într-o singură colecție. (figura 5)

Fig. 5. Reprezentarea colecției

La fel, în cadrul acesteia datele sunt semi-structurate, având forma următoare. (figura 6)

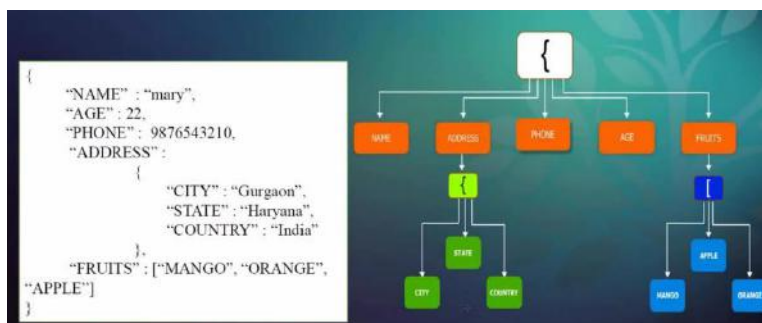

Fig. 6. Reprezentarea datelor semi-structurate.

5. Concluzii

Având la dispoziție toate aceste informații despre conceptul NoSQL putem formula o definiție proprie a ceea ce considerăm NoSQL. Astfel mișcarea NoSQL reprezintă o încercare de a depăși limitările modelului relațional și un pas de trecere către NewSQL și anume relațional plus extra funcționalități NoSQL.

Odată cu apariția bazelor de date NoSQL, dezvoltatorii au oportunitatea de a beneficia de mai multă agilitate în modelul de date abordat. De asemenea aceste baze de date constituie modelul optim pentru aplicațiile web. De aceea cunoașterea caracteristicilor lor este foarte importantă, în special înainte de a migra la o astfel de soluție.

Baza de date prezentată, MongoDB este o bază de date ușor de înțeles și manipulat. Aceasta este ideală atât pentru proiecte mici, de test, cât și pentru proiecte ce implică un volum mare de date. În opinia mea MongoDB este o bază de date ce va fi folosită din ce în ce mai mult pe viitor datorită tendinței actuale înclinată către aplicații Web.

Bibliografie

1. SEEGER, M.: Key-Value stores: a practical overview, Computer Science and Media Ultra-Large-Sites SS09 Stuttgart, Germany, 21 Septembrie 2009.
2. The ultimate reference for NOSQL Databases. <http://nosql-database.org/>
3. WU, Suzanne: How Much Information IS There in the World. University of Southern California, 10 Februarie 2011.
4. CATTELL, R.: Scalable SQL and NoSQL Data Stores, SIGMON Record, Decembrie 2010, Vol 39, Nr 4.
5. Aslett, M.: "MySQL vs. NoSQL and NewSQL - survey results", 22 May 2012, 451 Research Group.
6. SHALOM, N.: The Common Principles Behind The NoSQL Alternatives, December 2009, - Blog post of 2009-12-15. http://natishalom.typepad.com/nati_shaloms_blog/2009/12/the-common-principlesbehind-the-nosql-alternatives.html.